

O, dulce Mamă!

Flavius Laurian Duverna

O, dulce Mamă!

O, dulce mamă, ființă scumpă sufletului meu
Ce-ai fost înveșmântată, în nimbul frumuseții;
Cu chipul blând și gingaș, și fin de marmoreu
Așa mi-ai fost, și mi-ai rămas în mersul vieții,
Așa te-am adorat în dragostea lui Dumnezeu!

Gravat, pe pânza amintirilor cu stropi de aur
În sufletu-mi copilăresc și-adolescent al vieții,
Tu astăzi de-ai mai fi, din ramuri verzi de laur
Ți-aș împlети cunună, s-o porți în anii tinereții,
Și te-aș privi și prețui ca cel mai sfânt tezaur!

Împodobită-n haru-I, de Cel Sfânt cu energia
De-a procrea, continuând în vasta Lui lucrare,
Chiar de-ai suportat dureri, avuta-I și bucuria
În existența alte vieți prin dragostea ta mare,
Pentru micuța ființă, ce ți-ai arătat mărinimia!

O, dulce mamă, cu chipu-asemene-a-îngeresc,
În glas de cântec, am supt la sânu-ți hrănitor;
Carne din carnea ta, și fluid sângele-ntregesc
În mine chipul tău, după voința celui Creator,
Motive am de mulțumire, de-aceea te iubesc!

Și-astfel, mă plec cu reverență-n amintirea ta!
Peste-al anilor șir, ce trecut-au mulți la număr,
Eu te ador și te respect, și nici-odată n-oi uita
C-am fost în grija-ți, ce apăsa pe al tău umăr,
Prin glasul tandru, când nani, nani, îmi cânta!

Tu m-ai vegheat, cu-acea dorință scrutătoare
Ce numai dragostea de mamă demonstrează,
Ca-n anii aceia fragezi să urc spre dezvoltare;
Să pot pricepe-n viață, iubirea ce-nsemnează,
Prin voia lui Dumnezeu... veșnică și creatoare!

Flavius Laurian Duverna
07 martie 2010